

האם קניתם כבר הנל

מי שרוצה לדעת אם יוכל לגמור את החודש, התשובה היא כן, אבל בקושי. מי שרוצה לדעת כמה יהיה שווה הדולר ערב החגים בסוף ספטמבר, ירשום מספר עגול 500 שקל, רמב"ם אחד תמורת שני דולארים.

עד נובמבר, אומרים המומחים שאני טורח לקרוא אותם, יתחוק הדולר. אחריך ייעצר. זה לא אומר שלא צריך לקנות היום מעט מארקים, פראנקים ואפילו לירות-סטרילינג. רק מי שיכול, כן, צריך לברוח מהשקלים, מחוסר ברירה, ערכם יתחיל לרדת בקצב של אחוז ליום ומי שיחזיק שקל חודש, יקבל תמורתו כסוף החודש שני שלישים של שקל ואחרי חודשיים, כמעט כלום.

בעוד חודש ייעלם מטבע השקל. כבר היום לא ניתן לקנות בו כלום. תגידו, מה אפשר לקנות בחמישה שקלים ובעשרה שקלים. המטבע הכי נפוץ יהיה 100 שקלים (לשעבר 1000 לירות), יספיק בקושי לנסיעה באוטובוס. ואחרי כל זה יהיה אולי טוב, אחרי החגים. היו לנו כבר שטרות חדשים של 5000 שקלים שיהיו שווים 10 דולארים, ואני עדיין זוכר כשלייה אחת היתה שווה ארבעה דולר.

שצריך, כולל שמן (אם נשאר) וסוכר (עם הממתקים המלאכותיים לא לרוחבם).

אל תקנו דירות, עכשיו גם לא מכוניות. כל כלי החשמל שעוד לא הספקתם לקנות, ימתינו על מדפי ההנחות.

עכשיו נסביר גם למה פת"ם. קודם כל כתוב, נרמה לי בפרקי אבות, שלעולם ישלש אדם את כספו, שליש ירוק ורוחק, שליש ירוק, ושליש פת"ם. נכון, נכון יש גם אפשרויות של שליש גדול ושליש קטן ושליש שהוא באמת שליש, הכל לפי טעמו של בעל הדבר. בפרקי אבות לא מצאתי לראבונאי, משהו על מניות בנקאיות, מה לעשות. גם פת"ם ופק"ם בעיתות משבר, כך כתוב, אינם רבר שצריכים לתת עליו את הרעת, ומי גדול לנו מחז"ל.

עוד עצה. אל תחזיקו את הירוקים בבית. יש עכשיו זן חדש של עש שהתמחותו בעיקר בסוג זה של מז"ח. תשימו בכספת, של הבנק. ממשלה שתנסה לפתוח אותו (את הכספת) תצטרך ללכת לבחירות, אם בכלל, כבר למחרת.

תרשמו לפניכם שבמקום תוספת יוקר, צריך להתחיל לתבוע מהמעסיקים שלנו, הצמדה מלאה של השכר לדולר. זה חשוב. ובמקום לשלם לנו פעם בחודש, בסופו, נדרוש שלוש מטרעות על חשבון המשכורת, צמודות לדולר. המטרעה הרביעית תועבר, אוטומי טיח, למסדהכנסה.

מי שהעניין לא נראה לו, משום מה, צריך לזכור, או לדעת, אם לא ידע קודם, שרק בננקים מקבלים משכורת מפרע, רואים אתם, יש בננקים גם דברים טובים. ולמה אני מציע לכם את כל זה. הנה, כבר השבוע, היום, מחר ואולי מחרתיים, יעלו המחירים ב-35%. אני ככוונה תחילה אומר מחירים ולא מציינן של מה, כי כמעט הכל יעלה חוץ מדבר אחד: המשכורת. אותה נקבל רק בתחילת אוגוסט אחרי ההתייקרויות הגדולות ואלה שבדרך.

כדי להתגונן, אל תעשו את מה שיעצו לכם בבנק: להשקיע בבנקאיות ומה שעוד יותר גרוע במק"ם או תפ"ם. רק בצמודי-דולר. פת"ם נשמע יפה. ולפני שאני מסביר למה, אל תשכחו, עוד היום, אם לא הספקתם, לקנות מה

המשתה האחרון (המשך מעמוד 49)

בצער. הם ניסו לתפוס את הטיפות האחרונות של התהילה, לפני שהכוס נגמרת והזוהר מתאדה. הרבה אנשי מערך ניגשו אליו לחוץ את ידו, לצחוק איתו קצת, דבר שבנוראי העלה לו מחשבות לראש: "בשביל אלה?"

אנשי מיפלגת העבודה היו שם בייצוג כמעט מלא. השלישיה הפותחת היתה שם כולה. גם רבין בא מאוחר יותר, מלווה באשתו. אחרי כך באו חיים ברילב ואשתו תמר, ואפילו יעל רייז ודב שיאון (גם היא ממיפלגת העבודה, אפילו שובצה עלידי הוועדה המסדרת באיזה מקום לא ריאלי, והיא היתה שמחה).

הרמטכ"ל, משה לוי, במדים מגוהצים ומעומלנים, הסתובב במקום כמי שאומר לכולם: "הה! אני מחוץ לקלחת, אני יכול סתם ליהנות." הוא ריבר כמעט עם כולם, וצחק הרבה. הבטחתי לווייצמן להצביע ט', הבטחתי למערך להצביע אמת, מי עוד רוצה לקבל הבטחות?"

גם מנהל המדינה היה שם, עם אשתו. סמואל וסאלי לואיס, שוב חיוכים לכל עבר. הם כלי-כך הרבה זמן פה וכלי-כך הרבה זמן מנהלים את העניינים, עד שכמעט שאלו אותו כשיא הרצינות באינו קלפי הם מצביעים ולמי.

"את הממשלה ייצגו", כך אמרו מאוחר יותר בחדשות בקול ישראל, "שר-הביטחון מר משה ארנס, שר-האנרגיה מר יצחק מודעי ושר-

מלא מקום שגריר מצרים בתל-אביב גייס את המלצרים בארץ, אך הלביש אותם במדי ייצוג בגלביות שהביא ישר ממצריים

התיירות מר אכרהם (גם הוא "אברשה") שריי. יצחק שמיר לא בא, גם לא שרון או לוי. המצרים הרגישו כי אינם נעלבים ששמיר לא טרח להופיע, לפחות לא מחו באופן רישמי. היווח שם גם הרבה אורחים ערביים, מתוך תחומי מדינת-ישראל ומכובדים פלסטיניים מן השטחים הכבושים, לבושים בהידור רב. הללו ריברו ערבית ביניהם ועברית עם האורחים הישראלים.

בין קהל המוזמנים הסתובבו מלצרים, לבושי גלביות וכפיות, שמוחמד כסיני הביא אותם במיוחד ממצריים. האורחים הערביים, שחשבו לתומם כי המלצרים הם ערבים, פנו אליהם בטיעויות בשפה הערבית. הללו, ישראלים דוברי עברית כרוכם, רק שלחו בשאלים מבטי תימהון, כשהם מניעים את ראשיהם הלך ושוב ומחייכים במבוכה.

רותי שיטריט, אשתו של ח"כ הליכוד מאיר שיטריט, הסתובבה במקום קצת כמו כלה. היא היתה לבושה במיכנסים שחורים וחולצה שחורה, עליה מגניידודי סמוגנים נוצצים. רותי היא אשת יחסי-הציבור של מלון דיפלומט, שבו נערכה המסיבה, והיא, יחד עם המצרים, דאגה להצלחתו של הערב. רותי נמצאת בהריון בחודש החמישי והתלוננה שכולם שואלים אותה מה קרה לה שכלי-כך השמינה. את הבגד שלבשה רותי, ואת הבגד שלבשה נגואה כסיני, תיכננה מעצבת ישראלית, שושנה ברצור.

התגיגה נמשכה ונמשכה. כמויות האוכל שפוזרו בכל מקום על גבי שולחנות, היו איריות. נראה היה שהישראלים לא רוצים ללכת. הם לא רוצים שהיום ייגמר ושיגיע המחר שימחוקו אולי לרבים את כל התיקויות והחיוכים הקפואים (או הלא קפואים) מעל פרצופם.

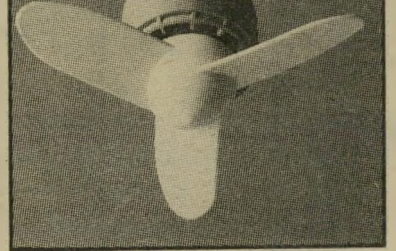
לבסוף נגמרה החגיגה. האורחים החלו עוזבים את המקום, כשכולם מאחלים לכולם בהצלחה, גם כשהם מקווים כסתר ליכס שלא יצליחו.

ענת סרגוסטי
העולם הזה 2447

מאוורר לכל מנורה ותקע

עוד חידוש מבית-היצור של חירושי-העונה. ושוב אנחנו נוחתים באורות מלאים ככולנו המפורסם אשר בניירויקי. זהו, יש פטנט חדש פשוט ויעיל. היעילות שלו כפולה: לחורף ובעיקר לקיץ.

מה דעתכם על מאוורר שלא צריך להעמיר אותו, או לתלות אותו כשום מקום. זה הפטנט החדש. מאוורר שתוקעים את אחוריו בכיית המנורה של כל מנורה, או פשוט, ככל מקום שבו

אור בית-מנורה. מבריגים פנימה, מרליקים את האור והמאוורר מאוורר. המכשיר הנ"ל טוב לפינות-עבודה, סתם פינות וכל מקום אחר. חוץ ממשביר-אוויר קרירים הוא מייצר גם אוויר חם. טוב מאוד לחורף, כפי שהבנתם. המאוורר אינו עושה רעש, בקיצור, שקט מאוד, הלבוי מסתובבים במהירות של 800 סיבובים בדקה (זה חשוב). צורך 18 וואט. מעט המכיל את המרובה. אין צורך בטיפול, עשוי מפלסטיק קשיח ובשל כך עולה רק 40 דולר.

ברזיל והבעייה היהודית בפרקים קצרים

לא לזכורם יש בעיות כמו שלנו. כבדו, למשל, יש בעיה כסדר-גודל אחר לגמרי: חובי ייצוגי של 93 מיליארד דולר. או מי מדבר שם על לפרוע את החוב. שם מדברים רק על דבר אחד. על תשלום הריבית. כדי שאפשר יהיה להמשיך ולגלגל את החוב. בשביל זה צריך להרוויח דולארים. זה בדיוק מה שברזיל עושה. ואפשר ללמוד מהם. הייתם מעלים על דעתכם שברזיל הפכה ליצואנית רצינית ביותר של נעליים, כן — נעליים: היצוא של נעליים מברזיל לארצות-הברית בלבד יגיע השנה לכמעט מיליארד דולר. זה עוד לא משלם את הריבית על החוב של 93 מיליארד, אבל זה כבר משהו.

וכל זה קרה מכיוון שהברזילים פשוט לקחו את עצמם בידים. או כרגילים, כפי שהעניין הזה מבקש. הם ראו כיצד הטייוואנים מצליחים בנעליהם שלהם וכיצד הדרום-קוריאנים מצליחים בנעליהם-הפלסטיק שלהם ובוזה הם לא יכלו להתחרות.

או הם פשוט כיוונו למטרה יותר נישאת — הרמה האיטלקית, או, לפחות, הספרדית וכוזה הם, כאמור, הצליחו יפה מאוד. ואיפה כאן היהודי? זה אחד פרייננד פייגל מניירויקי. שהוא, כפי שאפשר היה לצפות, מלך יבואני הנעליים הברזילאיות לארצות-הברית. כאשר פתח את העסק שלו, לפני 15 שנים, הרי, כפי שהוא נזכר היום, "כמעט זרקו אותו מהרלת, כאשר הצעתי את מרכולתי. העור היה קשה מדי והסגנון היה מיושן מדי." אבל המוח היהודי ממציא פטנטים ופייגל נסע לברזיל, הסביר להם את עובדות-החיים וכיום מייבא פייגל מברזיל, מדי יום, כעשרת אלפים זוגות נעליים ועוד כאלה שיש להם הרשות להשתמש בסמל המסחרי של אדידאס ואיב סירלורן.

חי 350 מיליון שנה ומת

תסלחו לי על עזות-המצח, בדיוק יום לאחר הבחירות. במקום לספר לכם תחילה מי יהיה שר-האוצר הבא, אני מבקש להביא לידיעתכם תגלית העשויה לשנות את פני עולמנו. בעיקר את עולמן של עקרות-הבית. את התגלית גיליתי בשבועון-החדשות ניוזויק, האחרון, וראוי שגם אתם תדעו על קיומה (של התגלית).

החיה הזו שרדה אולי 350 מיליון שנה, לאורך כל התפוחות הרורות וכל ניסיונות האדם להשמירה, אולם עכשיו, בימים אלה ממש, המקק (ג'וק) הבלתי-מנוצה, עומד לפגוש את מר גורלו. חברה אמריקאית בשם ווקון, שהיא חברת בת של חברת התרופות השווייצית סאנדו, תוקפת את החרק בדרך חדשה. לא, לא רעל חדש, שכולם הוכיחו עצמם נזותים לעומת כושר ההסתגלות המפתיע לרעלים של המקקים. ווקון מתכוונת להרוג את החרקים עוד בטרם נולדו.

חומר כימי הידוע בשם הידרופרן, פועל והורס את מערכת הרכייה של הג'וקים. או בלשון אחרת, שיטת פיקוח על הילודה של הג'וקים, שיטה אותה המציא לא אחר מאשר אחד בשם קרל ג'ראסי, שהיה גם בין ממציאי הגלולות נגד הריון (של נשים). ההידרופרן מחקה באורח מפתיע את ההורמון האחראי להתעברות הג'וקה. אך גם גורם להריסתו, ועלידי כך מנטרל את החרקים מיכולתם להתרבות.

בדיקות שערך מיישר-החקלאות האמריקאי הוכיחו את יעילות התכשיר החדש. ריטוס אחד הקטין את אוכלוסיית החרקים ב-96% כשמונה חודשים. מאחר שההידרופרן אינו רעל והוא פוגע רק במערכת ההורמונלית של המקקים, הוא אינו פוגע באדם או בחיות-בית, ציפורים או דגים, וזו גם הבעיה. עקרת-הבית רוצה השמדה מיידית, שרואים אותה בעין. את הבעיה הזו פתרו עלידי צירוף רעל לתכשיר. ג'וק שלא מת מרעל מורדקן ומת עירירי. ואני מבקש לא לגחך. נכון שמקקים היא לא הבעייה הבעורת בארץ, אבל חשוב לדעת שנפטרנו בצורה אלגנטית מעוד צרה. כי יש צורה שתבואנה עלינו בקרוב, ששום הורמון לא יוכל להן. והזן מזה עוד לא גילו את התרופה לנולת, אבל גם זה יבוא.